పోతనభాగవతంలో రసగుళికలు

– ఆర్.శర్మ దంతుర్తి

31 వ భాగం

వామన జననం – వామనావతారం – 5

క్రితం వ్యాసంలో భగవంతుడు కల్ప వృక్షం అనీ, ఏది అడిగితే అది ఇస్తాడనీ, అయితే ఏ మనసు పెట్టి ఎలా అడిగామనేది ముఖ్యం అని చెప్పుకున్నాం. ఇక్కడ పోతన కూడా అదే చెప్తున్నాడు కనపడిన విష్ణువు గురించి – ఆశ్రిత కామధేనువైన పరమేశ్వరుడు అని. అదితికి, చేసిన వ్రతం ఫలితంగా కనిపించిన విష్ణువు ఇప్పుడు చెప్తున్నాడు.

వ. అనిన విని దరహసితవదనుండయి యాశ్రితకామధేనువైన యప్పరమేశ్వరుం డిట్లనియె. [8-485]

శా. నీ కోడంద్రును, నీ కుమారవరులున్, నీ నాథుఁడున్, నీవు సం
శ్లోకింపన్ సతులుం బతుల్ మిగుల సమ్మోదింప రాత్రించరుల్
శోకింపన్, భవదీయ గర్భమునఁ దేజోమూర్తి జన్మించెదన్
నాకున్ వేడుక పుట్టు నీ సుతుఁడనై నర్తించి వర్తింపఁగాన్. [8-486]

నువ్వూ నీ కుటుంబం అందరూ సంతోషించేలాగ, దైత్యులందరూ శోకించేలాగా చేయడానికి నీకు కొడుకై పుట్టబోతున్నాను. నాకు కూడా నీ ఒడిలో ఆడుకోవాలని ఉంది. మరి ఈ పుట్టడం ఎందుకయ్యా, ఆ సుదర్శన చక్రానికి పురమాయిస్తే ఓ క్షణంలో పనైపోదూ? ఇలాంటి ప్రశ్న ఉదయిస్తుందనే ఎందుకో చెప్తున్నాడు.

మ. బలిమిన్ దైత్యులఁ జంపరాదు వినయోపాయంబునం గాని; సం
చలనం బొందకు; నేను నీ నియతికిన్ సద్భక్తికిన్ మెచ్చితిన్;
బలి విద్వేషియు నా నిలింపగణముం బౌలోమియున్ మెచ్చ దై
త్యుల రాజ్యంబు హరింతు; నింద్రునికి నిత్తున్; దుఃఖమింకేటికిన్? [8-487]

నూరు అశ్వమేధాలు చేసి ఇంద్రపదవికి అర్హత సంపాదించినవాణ్ణి ఎలా చంపడం? అది కుదిరేపనికాదు. వినయంగా వెళ్ళి మాయలతో రాజ్యం వెనక్కి తీసుకోవాలి. నీ భక్తికి మెచ్చాను. ఇంక చింతించవల్సిన పనిలేదు. శోకమూ అఖ్ఖర్లేదు. ఇలా అని శ్రీహరి అదితి గర్భంలోకి ప్రవేశించాడు. వామనావతారంలో కూడా కృష్ణావతారంలో ముందు దేవకికి కనిపించి చెప్పి ముహూర్తాలూ అన్నీ నిర్ణయించుకుని రాబోయే జన్మకి విష్ణువు తయారుగా

పెట్టాడన్నమాట. ఎప్పుడు, ఏ లగ్నంలో పుడితే ఇవన్నీ సానుకూలంగా జరుగుతాయో అవన్నీ ఆయనికి తెలుసు కాబట్టి ఆ ముహుర్తంలో పుట్టడానికి అన్నీ సిద్ధంగా ఉన్నాయి.

మ. రవి మధ్యాహ్నమునం జరింప గ్రహతారాచంద్రభద్రస్థితిన్
శ్రవణద్వాదశినాఁడు శ్రోణ నభిజిత్సంజ్ఞాత లగ్నంబునన్
భువనాధీశుఁడు పుట్టె వామనగతిం బుణ్యవ్రతోపేతకున్
దివిజాధీశ్వరు మాతకుం బరమపాతివ్రత్య విఖ్యాతకున్. [8-506]

శ్రావణ ద్వాదశి నాడు సూర్యుడు మధ్యాహ్నం అభిజిత్ లగ్నంలో ఉన్నప్పుడు వామనుడు అవతరించాడు. అభిజిత్ లగ్నం అంటే, మిట్టమధ్యాహ్నము 24 నిమిషముల ముందు నుండి 24 నిమిషములవరకు ఉండే కాలం. దీనినే రోజులో 8వ ముహూర్తము అనడం కూడా. ఈ అభిజిత్ ముహుర్తంలోనే, సీతని వెదకడానికి దక్షిణంగా వెళ్ళే వారనసేన బయల్దేరిందనీ, శివుడు త్రిపురాసుర సంహారం చేసాడనీ చెప్తారు.

వ. మఱియు నద్దేవుండు శంఖచక్రగదా కమల కలిత చతుర్భుజుండునుఁ బిశంగవర్ణవస్త్రుండును. మకరకుండల మండిత గండభాగుండును, శ్రీవత్సవక్షుండును, నళినచక్షుండును, నిరంతర శ్రీవిరాజిత రోలంబ కదంబాలంబిత వనమాలికా పరిష్కృతుండును, మణికనకాంచిత కాంచీవలయాంగద కిరీటహార నూపురాలంకృతుండునుఁ, గమనీయ కంఠ కౌస్తుభాభరణుండును, నిఖిలజన మనోహరణుండునునై యవతరించిన సమయంబున. [8-507]

పుట్టిన వామనుడెలా వచ్చాడు? కిరీటం, మకర కుండలాలు, శంఖచక్రగదా కమల కలిత చతుర్భుజుండునుఁ అన్నీ వెంటబెట్టుకుని వచ్చాడు. "కిరీటి మకర కుండల, కేయూర, హార కటక కౌస్తుభ మణి మేఖలాంబర వలమాలికా విరాజితుండును" లాంటి వర్ణన ఎక్కడైనా కనబడితే దాదాపు ముప్పాతిక మూడొంతులు అది పోతన రచనే అని వెంఠనే చెప్పేయవచ్చు. అందుకే - పోతన మొత్తం భాగవతంలో విష్ణువుని వర్ణిచడానికి ఒకే విధమైన వర్ణన ఎన్నిసార్లు చెప్పాడో చూస్తే, తన కళ్లముందు విష్ణువుని చూస్తూ భాగతవం తెనిగించాడేమో అనిపిస్తూ ఉంటుంది.

శా. చింతం బాసిరి యక్ష తార్క్ష్య సుమనస్సిద్ధోరగాధీశ్వరుల్
సంతోషించిరి సాధ్య చారణ మునీశబ్రహ్మ విద్యాధరుల్
గాంతిం జెందిరి భానుచంద్రములు; రంగద్గీత వాద్యంబులన్
గంతుల్ వైచిరి మింటఁ గింపురుషులున్ గంధర్వులుం గిన్నరుల్. [8-508]

హమ్మయ్యా, కష్టాలు తీరిపోయే రోజు దగ్గర్లోనే ఉందని యక్ష, తార్క్ష్య (అంటే గరుడులు) సుమనలు (దేవతలు) స్సిద్ధోరగాధీశ్వరుల్ (సిద్ధులూ, ఉరగులంటే నాగులు) అందరూ సంతోషించారు. గ్రహణం తొలగిపోయాక వచ్చే కళలతో సూర్య చంద్రులు వెలిగారు. కిన్నరులూ కింపురుషులూ రంగద్గీత వాద్యాలతో నాట్యం చేసారు. భగవంతుడి ముందు ఏయే రాగాలు ఉంటాయనేది తెలుసుకోవాలంటే ఓ సారి స్వామి రామానుజలు రాసిన శ్రీనివాస గద్యం మధ్యలో చదివి చూద్దాం.

“.... మడ్డుడిండిమ ఢమరు జర్ఘర కాహళీ పటహావళీ మృదుమర్దలాది మృదంగ దుందుభి ఢక్కికాముఖ హృద్యవాద్యక మధురమంగళ నాదమేదుర నాటారభి భూపాళ బిలహరి మాయామాళవ గౌళ అసావేరీ సావేరీ శుద్ధసావేరీ దేవగాంధారీ ధన్యాసీ బేగడ హిందుస్తానీ కాపీ తోడి నాటకురుంజీ శ్రీరాగ సహన అఠాణ సారంగీ దర్బారు పంతువరాళీ వరాళీ కళ్యాణీ భూరికళ్యాణీ యమునాకళ్యాణీ హుశేనీ జంఝోటీ కౌమారీ కన్నడ ఖరహరప్రియా కలహంస నాదనామక్రియా ముఖారీ తోడీ పున్నాగవరాళీ కాంభోజీ భైరవీ యదుకులకాంభోజీ ఆనందభైరవీ శంకరాభరణ మోహన రేగుప్తీ సౌరాష్ట్రీ నీలాంబరీ

గుణక్రియా మేఘగర్జనీ హంసధ్వని శోకవరాళీ మధ్యమావతీ జేంజురుటీ సురటీ ద్విజావంతీ మలయాంబరీ కాపీపరశు ధనాసిరీ దేశికతోడీ ఆహిరీ వసంతగౌళీ సంతు కేదారగౌళ కనకాంగి రత్నాంగి గానమూర్తి వనస్పతీ వాచస్పతీ దానవతీ మానరూపీ సేనాపతీ హనుమత్తోడీ ధేనుకా నాటకప్రియా కోకిలప్రియా రూపవతీ గాయకప్రియా వకుళాభరణ చక్రవాక సూర్యకాంత హాటకాంబరీ ఝంకారధ్వనీ నటభైరవీ కీరవాణీ హరికాంభోదీ ధీరశంకరాభరణ నాగానందినీ యాగప్రియాది విస్మమర సరస గానరుచిర సంతత సంతన్యమాన నిత్యోత్సవ పక్షోత్సవ మాసోత్సవ సంవత్సరోత్సవాది వివిధోత్సవ కృతానందః శ్రీమదానందనిలయ విమానవాసః, ..."

మరీ రాగాలకి వాద్యాలో? అవి కూడా వివరిస్తున్నారు చూడండి.

"... రథ గజ తురగ పదాతి సేనా సమూహ భేరీ మద్దళ మురవక ఝల్లరీ శంఖ కాహళ నృత్యగీత తాళవాద్య కుంభవాద్య పంచముఖవాద్య అహమీమార్గన్నటీవాద్య కిటికుంతలవాద్య సురటీచౌండోవాద్య తిమిలకవితాళవాద్య తక్కరాగ్రవాద్య ఘంటాతాడన బ్రహ్మతాళ సమతాళ కొట్టరీతాళ ఢక్కరీతాళ ఎక్కాళ ధారావాద్య పటహకాంస్యవాద్య భరతనాట్యాలంకార కిన్నెర కింపురుష రుద్రవీణా ముఖవీణా వాయువీణా తుంబురువీణా గాంధర్వవీణా నారదవీణా స్వరమండల రావణహస్తవీణాస్తక్రియాలంక్రియాలంకృతానేకవిధవాద్య వాపీకూపతటాకాది గంగాయమునా రేవావరుణా శోణనదీశోభనదీ సువర్ణముఖీ వేగవతీ వేత్రవతీ క్షీరనదీ బాహునదీ గరుడనదీ కావేరీ తామ్రపర్ణీ ప్రముఖాః మహాపుణ్యనద్యః సజలతీర్థైః సహోభయకూలంగత సదాప్రవాహ ఋగ్యజుస్సామాథర్వణ వేదశాస్త్రేతిహాస పురాణ సకలవిద్యాఘోష భానుకోటిప్రకాశ చంద్రకోటి సమాన నిత్యకళ్యాణ పరంపరోత్తరోత్తరాభివృద్ధిర్భూయాదితి భవంతో మహాంతోఽనుగృహ్ణంతు..."

ఇందులో "గాంధర్వవీణా నారదవీణా స్వరమండల రావణహస్తవీణా" అనడంలో కూడా ధర్మాధర్మాలూ, శతృమితృలూ, అనేకానేక విభిన్నమైనవన్నీ భగవంతుడే అని చెప్తున్నారన్నమాట.

క. దిక్కులకావిరి వాసెను
నెక్కువ నిర్మలత నొందె నేఁడు పయోధుల్
నిక్కమెయి నిలిచె ధరణియుఁ
జుక్కల త్రోవయును విప్రసుర సేవ్యములై. [8-509]

క. ముంపుఁగొని విరుల వానల
జొంపంబులు గురియు సురలు, సమనోమధువుల్
తుంపర లెగయఁ బరాగపు
రొంపుల భూభాగమతి నిరూషిత మయ్యెన్. [8-510]

మరి వామనుడు మంచి ముహూర్తంలో పుట్టాక ఏమైంది? దిక్కులన్నీ ప్రకాశవంతం అయ్యాయి. సముద్రాలు నిర్మలంగా – అంటే ఏ ఉత్పాతాలు లేకుండా – ఉండడం మొదలైంది. మంచి వర్షాలు కురిసి భూమి సుందరంగా తయారైంది. ఇదే శ్రీనివాస గద్యం చివర్లో చెప్తున్నారు కూడా ఆశిర్వాదం ఇస్తున్నాట్టు "...బ్రహ్మణ్యో రాజా ధార్మికోఽస్తు, దేశోయం నిరుపద్రవోఽస్తు, సర్వే సాధుజనాస్సుఖినో విలసంతు, సమస్త సన్మంగళాని సంతు, ఉత్తరోత్తరాభివృద్ధిరస్తు, సకలకళ్యాణ సమృద్ధిరస్తు ." గమనించారా? ఆశీర్వచనం ఇచ్చేటప్పుడు గానీ దీవించేటప్పుడు కానీ ఏమంటున్నారో? "....సమస్త

సన్మంగళాని సంతు, ఉత్తరోత్తరాభివృద్ధిరస్తు, సకలకళ్యాణ సమృద్ధిరస్తు." ఒక్క మనిషికోసం ఎప్పుడూ ఆశీర్వచనం ఇవ్వరు. సర్వేజనా సుఖినోభవంతు అనేదే ముఖ్యం. అటువంటి ప్రపంచం వల్లే మన అందరి అభివృద్ధీ సులభ సాధ్యం.

ఆ. ఈ మహానుభావుఁ డెట్లింత కాలంబు
నుదర మందు నిలిచి యుండె ననుచు
నదితి వెఱఁగుపడియె నానంద జయశబ్ద
ములను గశ్యపుండు మొగి నుతించె. [8-512]

మరి అదితి ఎలా ఉంది ఇటువంటి కొడుకు పుట్టాక? ఇంతటి మహానుభావుడు ఇంతకాలం నా గర్భంలో ఎలా ఉన్నాడా అని ఆశ్చర్యపడింది. కశ్యపుడు కూడా సంతోషించాడు.

వ. అంత నవ్విభుండు సాయుధసాలంకారంబగు తన దివ్యరూపంబు నుజ్జగించి రూపాంతరం బంగీకరించి కపటవటు చందంబున నుపనయనవయస్కుండైన వామన బాలకుండై తల్లి ముంగటఁ గుమార సముచితాలాపంబు లాడుఁచు గ్రీడించు సమయంబున నదితియుం దనయ విలోకన పరిణామ పారవశ్యంబున. [8-513]

మొదట వచ్చినప్పుడు ఎలా ఉన్నాడు? "కిరీట మకర కుండల కేయూర..." అలా అన్నింటితో వచ్చాడు కదా? అవన్నీ ఉపసంహరించి, కుఱ్రవాడిలా రూపాంతరం చెంది, అదితి వడిలో చేరాడు. ఎలా చేరాడు? "వామన బాలకుండై..." అటువైపు కష్టాలు తీర్చే కొడుకు పుట్టాడని అదితి సంతోషం ఆవిడది.

క. నన్నుఁ గన్న తండ్రి! నా పాలి దైవమ!
నా తపఃఫలంబ! నా కుమార!
నాదు చిన్ని వడుగ! నా కులదీపిక!
రాఁగదయ్య; భాగ్య రాశి వగుచు [8-514]

క. అన్నా! రమ్మని దగ్గఱి
చన్నుల పాలేఱువాఱ సంశ్లేషిణి యై
చిన్నారి మొగము నివురుచుఁ
గన్నారం జూచెఁ గన్నకడుపై యుంటన్. [8-515]

క. పురు డీ బోటికి నిందిర
పురు డంబిక గాక యొరులు పురుడే? యనుచున్
బురుటాలికిఁ బది దినములు
పురుడు ప్రవర్తించి రెలమిఁ బుణ్యపు గరితల్. [8-516]

ఈ పద్యాలలో అదితి మాతృత్వాన్ని వర్ణిస్తున్నాడు పోతన. అప్పుడే కదా పుట్టాడు? ముందే చెప్పాడు కదా, తాను వచ్చి ఇంద్రాదులందరికీ మళ్ళీ రాజ్యం ఇప్పిస్తానని? అందుకే అది తి "కులదీపిక" అంటోంది. ఇక్కడ విష్ణువు ఇంద్రుడుకి తమ్ముడై పుట్టాడన్న మాట.

వ. అంత నబ్బాలునకు సంతసంబున మహర్షులు కశ్యపప్రజాపతిం బురస్కరించుకొని సముచితోపనయనకర్మ కలాపంబులు చేయించిరి; సవిత సావిత్రి నుపదేశించె, బృహస్పతి యజ్ఞోపవీతధారణంబునుఁ, గశ్యపుండు ముంజియుఁ, గౌపీనం బదితియు, ధరణి కృష్ణాజినంబును, దండంబు వనస్పతి యగు సోముండును, గగనాధిష్ఠానదేవత ఛత్రంబునుఁ, గమండలువు బ్రహ్మయు, సరస్వతి యక్షమాలికయు, సప్తర్షులు కుశపవిత్రంబులు నిచ్చిరి; మఱియును. [8-517]

వామనుడు పెరిగి కొంచెం పెద్దవాడయ్యేసరికి ఉపనయనం సంకల్పించారు. ఉపనయనంలో పంచశిఖలు పెట్టి గాయత్రీ మంత్రం ఉపదేశం ఇస్తారు. ఇక్కడ ఎవరెవరు వామనుడికేమిచ్చారో చెప్తున్నాడు. సవిత (సూర్యుడు) గాయత్రీ మంత్రం ఇస్తే బృహస్పతి యజ్ఞోపవీతం, కశ్యపుడు ముంజి ధర్భలూ, అదితి బట్టలూ, భూదేవి కృష్ణాజినంబును, దండంబు వనస్పతి యగు సోముండును, గగనాధిష్ఠానదేవత (అంటే ఎండ పడకుండా ఆకాశానికి అధిష్ఠాన దేవత) ఛత్రంబునుఁ, గమండలువు బ్రహ్మయు (ఆ కమండలంలో ఉండేది తెలుసు కదా?) , సరస్వతి యక్షమాలికయు (జపమాల), సప్తర్షులు కుశపవిత్రంబులు (ధర్భలు). ఇంకా ఎవరేమిచ్చారంటే..

క. బిక్షాపాత్రిక నిచ్చెను
యక్షేశుఁడు వామనునకు; నక్షయ మనుచున్
సాక్షాత్కరించి పెట్టెను
బిక్షునకు భవాని పూర్ణబిక్ష నరేంద్రా! [8-518]

కుబేరుడు వచ్చి బిక్షాపాత్ర ఇచ్చాడు. మరి అందులో బిక్ష వేసిందెవరు? భవాని (అంటే అన్నపూర్ణ) సాక్షాత్కరించి మొదటి భిక్ష వేసింది. ఇచ్చేటప్పుడు ఏమన్నారు? "అక్షయమనుచున్..." అంటే ముందు ముందు ఎక్కడ బిక్ష అర్థించినా "లేదు" అని ఎవరూ అనలేరన్న మాట.

క. శుద్ధబ్రహ్మర్షి సమా
రాద్ధుండై విహితమంత్రరాజిఁ జదువుచుం
బ్రోద్ధంబగు నలంబున
వృద్ధాచారమున వటుఁడు వేల్చెన్ గడకన్! [8-519]

ఇలా ఉపనయనంలో అన్నీ శాస్త్రోక్తంగా జరగగానే వేదమంత్రాలు చదువుతూ ఉపనయన సమయంలో సంప్రదాయబద్ధంగా హోమం చేసాడు వామనుడు. ఇంక బయల్దేరే సమయం వచ్చింది.

ఇక్కడ్నుంచి పోతన రాసిన పద్యాలు అత్యద్భుతం. ఆడిగేవాడినీ తీసుకునేవాడినీ ఎన్ని వివిధమైన పదాలతో రాసాడో జాగ్రత్తగా గమనించండి. ఈ పదాలకి కిందగీత ఉంచాను గుర్తుపెట్టుకోవడానికి. అసలు తెలుగులో ఇన్ని పదాలున్నాయా అని మనకి ఆశ్చర్యం వేస్తూ ఉంటుంది. తెలుగు మాట అటుంచితే ఇక్కడ్నుంచి రాసిన పద్యాల్లో భక్తిభావం ఎటువంటుదంటే ఎన్నోసార్లు కళ్ళు చెమర్చి అక్షరాలు కనబడకుండా పోతాయి చదువుతూంటే.

వ. ఇట్లు కృతకృత్యుండైన **మాయామాణవకుండు** దేశాంతర సమాగతు లగు బ్రాహ్మణులం గొందఱ నవలోకించి యిట్లనియె. [8-520]

క. వత్తురె విప్రులు? వేఁడఁగ
నిత్తురె దాతలును వేడ్క నిష్టార్థములం?
దెత్తురె మీరును సంపద?
లిత్తెఱఁగున దాన వీరుఁ డెవ్వఁడొ చెపుడా. [8-521]

ఇలా అన్ని సిద్ధం చేసుకున్న మాయా మాణవకుడు (కపట బ్రహ్మచారి) ఇతర దేశాలనుంచి వచ్చిన కొంతమందిని కల్సి అడుగుతున్నాడు. ఇచ్చేదాతలు ఉన్నారా దేశంలో? ఇచ్చేవారున్నా పుచ్చుకునే విప్రులున్నారా? ఈ రోజుల్లే అడిగినదల్లా ఇచ్చే మొనగాడెవడైనా ఉన్నాడా? తెలిస్తే చెప్పండి అని అడుగుతున్నాడు. అంటే ఏమిటన్నమాటా? ఎవర్నో ఒకణ్ణి అడగడం, లేదనిపించుకోవడం అన్నీ ఎందుకూ? పుచ్చుకునేది సరైన దాత దగ్గిర్నుంచే పుచ్చుకోవాలి. ఆ రోజుల్లో ఎలా ఉండేదంటే తాను బ్రాహ్మణీకం చేస్తూ రాజుల దగ్గిరకి వెళ్ళి దానం అభ్యర్ధించడం. రాజు ఇవ్వననడం సర్వసాధారణంగా ఉండదు ఎందుకంటే మొదట్లో శ్రీనివాస గద్యంలో చెప్పినట్టూ.. "బ్రహ్మణ్యోరాజా ధార్మికోస్తు."

మ. కలరున్ దాతలు; నిత్తురున్ ధనములుం; గామ్యార్థముల్ గొంచు వి
ప్రులు నేతెంతురు; గాని యీవిని బలిం బోలన్ వదాన్యుండు లేఁ
డలఘుండై యొనరించె నధ్వరశతం బా భార్గవానుజ్ఞచే;
బలి వేఁడం బడయంగ వచ్చు బహుసంపల్లాభముల్ వామనా [8-523]

ఆ విప్రులు సమాధానం చెప్తున్నారు వామనుడికి. "ఇచ్చే దాతలు ఉన్నారు. అడిగినవి ఇస్తూ ఉంటారు కూడా. అయితే నూరు అశ్వమేధాలు శుక్రాచార్యుల అనుజ్ఞతో చేసిన బలి ఉన్నాడే, ఆయనకి మించిన దాత లేడు. ఆయన్నడిగితే ఏమి కావలిస్తే అదే ఇస్తాడు."

క. ప్రక్షీణ దివిజ వల్లభ
రక్షాపరతంత్రుఁ డగుచు రాజీవాక్షుం
డా క్షణమున బలి యింటికి
బిక్షాగమనంబు జేసెఁ బేదతికముతోన్. [8-525]

ఇవన్నీ విన్నాడు వామనుడు. తల్లికీ తండ్రికీ చెప్పి లోకాలకి మేలు చేయడానికి, దైన్యం పట్టిన దేవేంద్రుణ్ణి రక్షించడానికి పేదరికం అడ్డంపెట్టుకుని యాచించడానికి ఆ క్షణంలోనే బయల్దేరే వెళ్ళాడు బలి దగ్గిరకి. ఈ పద్యంలో క్ష అనే అక్షరాన్ని పోతన ఎంత సులభంగా వాడాడో తెలిస్తోంది కదా?

వచ్చే వ్యాసంలో "హరి" అనే పదాన్ని పోతన ఎలా వాడతాడో, బలి దగ్గిరకి వామనుడెలా వెళ్ళాడో, వెళ్ళి ఏం చేసాడో, ఆ వచ్చిన వామనుణ్ణి బలి ఎలా ఆహ్వానించాడో చూద్దాం..

పోతన భాగవతం ఇంటర్నెట్లో ఇక్కడ చూడవచ్చు: http://telugubhagavatam.org/

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

COMMENTS